

හොඳ සිංහල

වී ක ධර්මබන්ධු

පියසෝම කෝඳාගොඩ, සෝමසිරි උඩගම, සිරිපාල මඩවල, ජේමසිරි කොලඹගේ, ආනන්ද ගුරුගේ, සමරපාල විරකෝන්, අනුර ජයතුංග, සුමනසිරි රත්නාසක, අමිත ජයසිංහ, වසන්ත ගමිනේව යන පුරුස් නම් දහයේ මුලින් ඇත්තේ ලන් නම හෙවත් දෙවි නම (දෙහ ලද නම) යි. අගට ඇත්තේ ගේ (ගෙය) නම හෙවත් පෙලපත් නමයි.

අපරදිග ආබාසය බඩන්නට පෙර නම්, මේ නම් ලියැවෙන්නේ ගේ නම මුලටත් දෙවි නම අගටත් සිටින ලෙසටය. සිංහල නියරට අනුව, ගේ නමට "ගේ" යන්න එක් විය යුතුම වේ. එවිට ඒ නම් ලියවෙන්නේ, කෝඳාගොඩගේ පියසෝම, උඩගම ගේ සෝමසිරි, මඩවල ගේ සිරිපාල, කොළඹ ගේ ජේමසිරි, ගුරුගේ ආනන්ද, විරකෝන්ගේ (මුදියන්සේලා ගේ) සමරපාල, ජයතුංගගේ (ආරච්චිගේ) අනුර, රත්නාසක ගේ (මුදලි ගේ) සුමනසිරි ජයසිංහගේ (ආරච්චිගේ) අමිත, ගමිනේවා ගේ වසන්ත යනුවෙනි.

පුර්වගුණි / ලන්දේසි යුගයේ දී නොමිඬු ලියන විට / සෙන්සැසි, :සැබීම* සකසන විට කෙනකු හඳුනා ගැනීමේ පහසුව සඳහා "අසුවල් ගෙදර අසවලා" යනුවෙන් නම් ලිවීම ඇරඹිණි. උඩ ගෙදර / උඩ ගේ, මැද ගෙදර / මැද ගේ, ගුරු ගෙදර / ගුරු ගේ, වෙද ගෙදර / වෙද ගේ, ආරච්චි ගෙදර / ආරච්චිගේ, විදාන ගෙදර / විදානගේ / ආදී වශයෙන් නම් ලිවීම ඇරඹුනේ ඒ විදියටය.

"දුටු ගේ / පුතා ගේ ඇඳුම ඉරිලා", දුටු ගෙන් / පුතා ගෙන් ලියුමක් ඇතිල්ලා, යන තැන්වල ගේ/ගෙන් "නිපාත පද ය. නිපාත පද වෙන් කොට ලිවීම සිරිත උවත් ද, ම, ය, ල, ව, හ යන නිපාත පද මෙන්ම ගේ / ගෙන් යන නිපාත පදත් මුල් පදයට ආදා ලිවීම බොහෝදෙනාගේ සිරිතයි. සමහරුන් වල, වලින්, වලට යන ප්‍රත්‍යයන් වෙන් කොට ලියනත් ඒ පද මුල් පදය හා ආදා ලිවීම යුතුමය.

අපේ බස් වහරට අනුව "වදුරා, ගස්, නග" යන ප්‍රකාශවලට ප්‍රත්‍යයන් එකතු කොට "වදුරා ගසට නගි, වදුරෙක් ගසට නැති / නැගුණේය - වදුරෝ ගසට නගිති - වදුරෝ ගස්වලට නැති / නැගුණහ / නැගුණෝය ආදී වශයෙන් විවිද අරුත් දීම සිරිතයි. නාම පදත්, ක්‍රියාපදත් වර්තමානය යුතු නිසා මාරයා - සිංහලා මෙන්ම මාරසිංහයා / මාරසිංහයෝ - මාරසිංහයන් සහ විජයයා - නායකයා මෙන්ම විජයනායකයා - විජයනායකයෝ - විජය ගායකයන් යන වහර අපේ බාසා රිතියට එකඟය. "ගොත් මඩුව ලග" යන පද තුන වැඩියක් නොවන්නේත්, "ගොනා මඩුවේ ලගි" වැඩියක් වන්නේත් ඒ නිසා ය.

අපේ රටේ ගම්වල රජගමයා - ගම්පලයා - කලවා - නුදවා - සුද්දි - සුද්දි - රත්නා - රත්නි - බේරටා - බේරටි - රැවිලා - නට්ටයා - දාවිතා - සිරිමලා වැනි නම් බාවිතා වන්නේ ඒ බාසා රිතිය නිසාය. දෙවි (දෙහ ලද) නමක් එසේ වර නැති යුතු උවත් ගේ නමක් වරනැතිම අපේ බාසා රිතියට එකඟ නොවේ.

උගතුන්ගේ කියමන්වලත්, ලියමන්වලත් තෙන්න-කෝනුන් , කුමාරතුංගයන්, දිසානායකයන්, එල්ලාවලයන්, කෝඳාගොඩගේ, මඩවලගේ, හඳගමගේ, දික්කුරුගේ මෙන්ම කොළඹගේගේ, ගොඩගේගේ, කල්ගේගේ (කළ ගේ - කළගේ, මඩි ගේ - මඩිගේ?) අසන්නට දැකින්නට ලැබෙන්නේ ඒ රිතිය අනු යෑම නිසාය. නපුයක ලිංග ප්‍රකාශයට ඕ - නු - අන් - උන් ප්‍රත්‍යයන් එකතු කොට වලා, මී - වලාවෝ, දාරා

මී - දාරාවෝ, බේරු, නු - බේරුනු, මල්, නු - මල්ලු, බාසා, අන් - බාසාවන්, පුස්තක, අන් - පුස්තකයන්, ගස්, උන් - ගසුන්, මල්, උන් - මල්ලන් වැනි වචන හදා ගත හැකිය.

එසේ වූ පලියට යම් කෙනකු හඳුන්වීම සඳහා ගේ යෙදිය හැකිද? 'ගේ' ප්‍රකාශය 'ගෙහු - ගෙයන්' යනුවෙන් ගෙන "කොලඹගෙහු - වෙදගෙයන්" යනුවෙන් බාවිතා කල හැකිද? ඊට වඩා බලගතු ප්‍රශ්නයක් වන්නේ ඉතිරි (ලිඟ) නම් වර හැරීමය. "සෝම කෝඳාගොඩ" යන නම "සෝම කෝඳාගොඩගේ" යනුවෙන් ලිවිය හැකි යයි සිතමු. එහෙත් "සෝමා කෝඳාගොඩ" යන නම? එය ලියන්නේ කෙසේද?

සෝමා කෝඳාගොඩාවෝ, සුමනා උඩගමාවන් / උඩගමයන්, අමරා ජයතුංගාවෝ, නිපුනා රත්නාසකාවෝ, පවිත්‍රා විරකෝනාවන් වැනි නම් හදා ගත හැකිද?

සිංහල නියරට අනුව උඩගමගේ ගුණපාල / සුමනලතා යන නම් උඩගමගේ ගුණපාලයෝ / ගුණපාලයන් සහ උඩගමගේ සුමනලතාවෝ / සුමනලතාවන් යන විදියට ලිවීම හොඳද? නොඑසේ නම්, ඉංගිරිසි විදියට (දෙවිනදර ලියනගේ සුමනපාල / සුමනලතා) සුමන සී ලියනගේ / සුමනා සී ලියනගේ යනුවෙන් ගලපා සුමන සී ලියනගේගේ / සුමනා සී ලියනගොයෝවෝ යනුවෙන් ලිවීම හොඳය.

මඩ දන්නා පෙලපත් නම් කීපයක් මෙසේ ගලපා මා කියන්න තේරුම් ගන්න. ලිපියේ ඉතිරි කොටස ලබන කලාපෙන් දැන් අපි අපේ කියමන්වලට හිත දෙමු.

* "මන්න බොළේ බලලේ මල්ලො එලියට පැනපී" මේ දොඩන බසේ කියමනකි. මෙහි සැතපී ඇරුන තේරුම් කිරීමට වැඩි ගණනාවකින්වත් බැරි තරම්ය. එලියට නොකොට රැකගෙන සිටින සිතිවිලි - උත්ස් අපට ඇත. රනසක් වශයෙන් තබා ගත යුතු යමක් නොඇනුවත්වම කියවීම බලලා මල්ලෙන් එලියට පැනීමකි. සමහර සිතැති නොවලනා නොකියා වටින් ගොඩින් තෙපර බැම අපේ සිරිතයි. "එනා ගෙදර සිතාම මෙදා ලමයේ උඩ වගේ වපරය" "ක... කට අම්මෝ දැන ගත්තොත් මට පුලියයි" මෙතන රනසක් එලියට වේ.

"මං වපර උනාට අපේ තාත්තා වපර නෑ නෙත්" කියා එය ලියියා හැරිය හැකි ව තිබිණි.

සොරකම් කරපු බලලකු හෝ ගෙදරට එපා වූ බලලකු මල්ලක දමා ගෙන යනවිට අනුන්ට පෙනෙන තැනක දී එලියට පැනීම මෙහි දිසි ඇරුතයි. අදිසි ඇරුන අනෙකකි.

"අනේ ගොනෝ, බුරුන් නැකුට හිටපං" බල්ලන් බිරිමත් ගොනුන් ඉම්බිමත් සිරිතයි. බල්ලකු බිරිමත්, ගොනකු ඉම්බිමත් අසවා සිදුවීමකි, නොනොත් නොවිය හැකි සිදුවීමකි.

සිරිපාල මගේ අඹ යාලුවාය. මනුට ඇමතිතුමා වනකදුරුය. ඇමතිතුමා ගැන අප කතා කරන විටත් මනුට යනා නකි. "මං ඕකට දවසක හොඳ පාඩමක් උගන්නනවා. දවසක මං ඕකා බාවනවා" වැනි තකතිරු කතා කීම මනුගේ සිරිතයි. "අනේ ගොනෝ බුරුන් නැකුට හිටපං" බැරිම ගැන දිකක් මම

මෙය උඩරටට ආවේනික සරන බැඳුම් කමයකි. දේපල බෙදී විසිරී යෑම වැලැක්වීම සඳහා යෙදු උපායක් ලෙස මෙය සමහරු විගරහනි. (විග්‍රහ කරන) පුතුන් දෙදෙනකු සඳහා එක් අඹවක පවරා දීම මෙහි අදහසයි.

මනුට කීවේම, දැන් ඇමතිතුමා මනුට නොපෙනේ. එතුමා ගැන කරන කතාබහ මනුට නොඇසේ.

"උන් දන්නෝ එක ගෙය කනවා" මේ වචන තුනේ තේරුමක් ඇති බවක් ඇසු සැනින් නොපෙනේ. මෙය උඩරටට ආවේනික සරන බැඳුම් කමයකි. දේපල බෙදී විසිරී යෑම වැලැක්වීම සඳහා යෙදු උපායක් ලෙස මෙය සමහරු විගරහනි. (විග්‍රහ කරන) පුතුන් දෙදෙනකු සඳහා එක් අඹවක පවරා දීම මෙහි අදහසයි. දෙබැසෝ සමගියෙන්, සමාදානයෙන් ඒ එක් අඹව සමග පීවත් වෙති. සනෝදරයන් නොවන පුරුසන් දෙදෙනකුට උවත් මේ ක්‍රමය අනුයා හැකිය. (මස් කාට් - මස් පැට්ටෝල් නොවැ) මේ ක්‍රමය පුතුන් තිදෙනකු සඳහාත් යෙදෙනවා දැයි කීමට හෝ දුන් දෙදෙනකු සඳහා එක් සමයක පවරා දීම සිදු වෙනවා දැයි කීමට හෝ මම නොදනිමි. එහෙත් සමහර විට ඔය ක්‍රම දෙකට අනුව පවතින පවිල් ගැන අසන්නට ලැබේ. සනෝදරයන් නොවන සැමියන් දෙදෙනකු සමග පීවත් වන ගැනැතියක මෙන්ම, සනෝදරයන් නොවන, අඹවුන් දෙදෙනකු සමග පීවත් වන පිරිමියකු ද සිටින තැන් තිබීම අරුමයක් නොවේ. ඒ තම තමන්ගේ හැකියාවන් උවමනාවන් අනුව සිදුවන්නකි. "උඹේ කටේ මග ගෙඩි ද බා?" යමකුගෙන් යමක් ඇසූ විට, මනු තමාට එය නෑසුනාත් මෙන් සිටී. නැතහොත් එයට උන්නර නොදී ඇසූ

කෙනාගේ මුහුන බලා සිටී. එයට උන්නර දීමෙන් තමා අමාරුවේ වැටෙන බව පෙනෙන විට කෙනකු කට පියා ගෙන සිටීම සිරිතයි. මනු දොඩවනු පිනිස සර කිරීමක් හැරියට මෙසේ ඇසීම කරනු ලැබේ. මේ නිහඬියාවෙන් එලියට වන්නේ මනු වැරද්දක් කොට ඇති බවයි. උසාවියක දී උවත් එසේ මුහුණ රකින්නා වරදකරුවකු වේ.

* "මු උල තියලේ මදි" උල ඉන්දීම සිංහල රුපුන් දවස පැවති දඹුවමකි. ඉතා මුවහත් ව තුඩු කල හෙවත් උල් කල උලක මිනිසකු ඉන්දු විට කුමක් වේ දැයි මඛට සිතා ගත හැකි ය. තද වූ හෙවත් යකා හැකි දවසක රුපු ඉදිරියට ගෙනෙන වරදකරුවකුට මේ දඹුවම ලැබීම බොහෝවිට සිදු වේ. පුටුවක ඉදු ගන්නාත් මෙන් උලක් මග ඉදු ගන්නකු සිතින් මවා ගත් විට ඒ දඹුවම කෙබඳු එකක් දැයි මඛට මනසින් දැක ගත හැකිය. මෙය දැඹිවින් අපට උරුම කරන ලද දඹුවම් ක්‍රමයක් විය හැකි නමුත්, එය විතර කිරීමට මොහොතකි.

සමාවක් දිය නොහැකි තරම් වරදක් කල කෙනකුට කියන මේ කියමන ලොකු අලාබයක් - දැරිය නොහැකි පාඩුවක් කල කෙනකුට උවද කිව හැකිය. "උල තියලේ මදි" යන්නෙන් ගමය වන්නේ ඊටත් වැඩි දඹුවමක් දිය යුතු බවයි.

නොවැළැක්විය හැකි හේතු මත මෙවර "සුභාෂිතයෝ" පළ නොවන බව කරුණාවෙන් සළකන්න

ශ්‍රී ලාංකේය මාධ්‍ය කවුලුව...
ගොඩවන්න... විඳගන්න...
www.thisara.com

ඔබේ සොඳුරු මංගල දිනයේ

ඔබේ සොඳුරු මංගල දිනයේ අපේ හමුදාකරුවන් රථාවේන් හා නවීන විලාසිතාවෙන් පිරිසුන් මනාලියක දැක්වා හැඩ වීමට

මනාලියන්ගේ මල් කලා සකසීම

ඔබේ සියලුම රූපලාවන්‍ය කටයුතු එකම තැනකදී පහසු මිලකට

- කාන්තා කොණ්ඩා කැපීම හා කොණ්ඩා මෝස්තර
- උරුම් කිරීම ස්ටේට් කිරීම කලබ් කිරීම
- ටීන්ට් කිරීම රිබොන්ඩො කිරීම
- ගේලේ කිරීම වැක්ස් කිරීම
- ආචාර්ය කිරීම මුහුණ බිලිවී කිරීම සම බිලිවී කිරීම ඇතුලු සියලුම රූපලාවන්‍ය කටයුතු සඳහා

දස වසරක පළපුරුද්ද සමගින් උසස් කීපලෝමාධාරීණී

සුභාෂි සුරවීර
Salon Colour Bow
14 Winterton Close
Epping
TP 9401 3727 / 0425 805 754